

Vandaag is een heel bijzondere dag.

Maartje is jarig en eindelijk krijgt ze het paardje dat opa voor haar maakte.

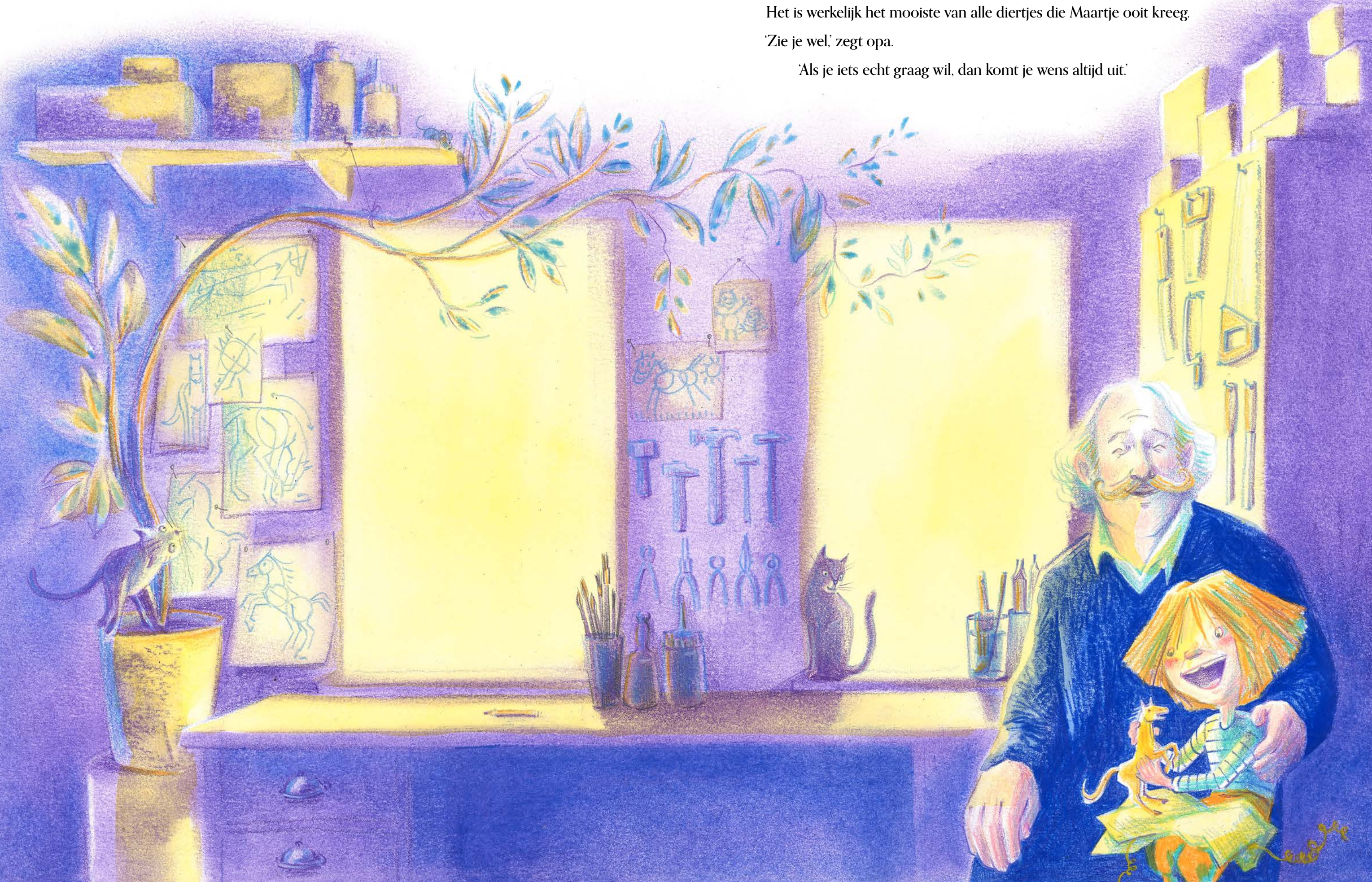
Het huppelt vrolijk op lange dunne benen, met zijn manen en staart in de wind.

Opa heeft er lang en geduldig aan gewerkt.

Het is werkelijk het mooiste van alle diertjes die Maartje ooit kreeg.

'Zie je wel,' zegt opa.

'Als je iets echt graag wil, dan komt je wens altijd uit.'

'Laat het maar niet vallen,' zegt papa. 'Dan gaat het stuk.'
Maartje klemt het paardje stevig vast en laat het niet meer los.
Ook niet als er taart is en iedereen zingt.

Ook niet op weg naar huis, wanneer de hele wereld verdwijnt
en Maartje op het paardje over heuvels en door dalen draaft,
tot ze thuis in bed ligt.

'Jij bent mijn lievelings,' zucht Maartje,
terwijl ze 's avonds het paardje naast haar bed zet.

's Morgens staat het paardje fier naast Maartjes bord.
'Laat het maar thuis,' zegt mama.
'Het is veel te breekbaar om mee naar school te nemen.'

Maar Maartje kan het niet laten.
'Jij bent mijn lievelings en we blijven altijd samen,' fluistert ze,
terwijl het paardje in haar tas verdwijnt.

